

Sygn. akt: V U 181/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Grzempa

Protokolant: Kamila Skorupska

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2015 r. w Słupsku

sprawy z odwołania Z. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia (...), znak sprawy: (...) - (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. w ten sposób, że zwalnia ubezpieczonego Z. W. z obowiązku zwrotu świadczenia rehabilitacyjnego w kwocie (...)zł za okres od (...) r. do (...) r.

Sygnatura akt: **VU 181/15**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. pozbawił Z. W. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia (...) do dnia (...). i zobowiązał do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu chorobowego w kwocie (...) zł za okres od (...) do (...).

Ubezpieczony – Z. W. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego oraz umorzenie zwrotu pobranego świadczenia rehabilitacyjnego w kwocie (...) zł.

W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, iż we wniosku o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego zaznaczył, iż złożył również wniosek o emeryturę. W trakcie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego nie dysponował decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wskazującą, iż jest on uprawniony do świadczenia emerytalnego. Informację o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego ubezpieczony powziął na rozprawie w dniu 4 grudnia 2014, natomiast decyzję w tym zakresie otrzymał z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 20 lutego 2015r.

Organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Organ rentowy wskazał w uzasadnieniu, iż osobie uprawnionej do emerytury nie przysługuje świadczenie rehabilitacyjne. Ponadto w ocenie organu rentowego, ubezpieczony wypełniając i podpisując oświadczenie do celów świadczenia rehabilitacyjnego został poinformowany, że świadczenie nie przysługuje osobie uprawnionej do emerytury.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 17 lipca 2014r. Z. W. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę.

dowód: wniosek o emeryturę z dn. 17 lipca 2014r. - akta organu rentowego

Decyzją z dnia 14 sierpnia 2014 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił Z. W. prawa do przyznania emerytury.

dowód: decyzja odmowna z dn. (...), znak (...) – akta organu rentowego

Z. W. odwołał się od powyższej decyzji do Sądu Pracy.

dowód: odwołanie z dnia 19 sierpnia 2014r. – akta organu rentowego

Dnia (...). Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, mocą wyroku zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznał Z. W. prawo do emerytury od dnia (...), nie stwierdzając odpowiedzialności organu rentowego.

dowód: wyrok SO z dn. (...)sygn. akt (...)– akta organu rentowego

W międzyczasie, dnia 1 października 2014r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wpłynęło oświadczenie Z. W. do celów świadczenia rehabilitacyjnego. W oświadczeniu tym Z. W. wskazał, iż w lipcu 2014 wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury.

bezsporne, nadto dowód: oświadczenie z dn. 22.09.2014r., wpływ do ZUS 01.10.2014r. – akta organu rentowego , wniosek o emeryturę z dn. 17.07.2014r. – akta organu rentowego

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., mocą decyzji z dnia 5 listopada 2014r. przyznał Z. W. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od (...) do (...). w wysokości 90% podstawy wymiaru, a od (...) do (...)w wysokości 75%podstawy wymiaru.

dowód: decyzja ZUS z dnia 05.11.2014r. k. 5

Następnie wykonując wyrok Sądu Okręgowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 29 stycznia 2015r. przyznał Z. W. prawo do emerytury.

dowód: decyzja ZUS z dnia (...). znak (...) k. 6-9

Po powzięciu informacji o przyznaniu emerytury, Z. W. wyraził zgodę na potrącenie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego na poczet wypłaconej emerytury.

dowód: pismo Z. W. z dnia 26.02.2015r. – akta organu rentowego, pismo ZUS z dn. 05.03.2015r. znak (...) – akta organu rentowego

Zakład Ubezpieczeń Społecznych pozbawił Z. W. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 04 listopada2014 do dnia 03 marca 2015r. i zobowiązał do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu chorobowego w kwocie (...) zł za okres od (...) do (...)

dowód: decyzja ZUS z dnia (...), znak (...) - (...)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. W. było zasadne w części i jako takie zasługiwało na uwzględnienie w części.

Ubezpieczony odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych pozbawiającej go prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia (...) do dnia (...) i zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu chorobowego w kwocie (...) zł za okres od (...) do(...).

W świetle obowiązujących przepisów, świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego oraz do urlopu dla poratowania zdrowia, udzielonego na podstawie odrębnych przepisów (art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa).

Ponadto zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 22 powołanej ustawy, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba ma ustalone prawo do emerytury.

W niniejszej sprawie prawo do emerytury zostało ustalone decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 28 stycznia 2015r., a prawomocną z dniem **28 lutego 2015r.**

Tymczasem decyzja o przyznaniu ubezpieczonemu świadczenia rehabilitacyjnego została wydana dnia 5 listopada 2014r. i dotyczyła okresu od 4 listopada 2014r. do 3 marca 2015r.

Świadczeniem rehabilitacyjnym chroniona jest czasowa niezdolność do pracy dotychczasowej. Przysługuje ono bowiem ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy (art. 18 ust. 1 ustawy zasiłkowej). Jest to zatem świadczenie przewidziane "na dokończenie leczenia", a więc ma na celu zapewnienie pracownikowi materialnego zabezpieczenia na okres prowadzonego nadal leczenia lub rehabilitacji. Świadczenie rehabilitacyjne, zapewniając pracownikowi środki utrzymania w okresie po wyczerpaniu prawa do zasiłku chorobowego, ale przed stwierdzeniem niezdolności do pracy uzasadniającej prawo do renty, jest więc swego rodzaju świadczeniem przejściowym pomiędzy zasiłkiem chorobowym a rentą, a jego zadaniem - zapewnienie w tym okresie ubezpieczonemu środków utrzymania. Stąd tego rodzaju ochrona ubezpieczeniowa nie przysługuje wówczas, gdy dana osoba w tym czasie, który jest jej jeszcze niezbędny do kontynuowania leczenia lub przeprowadzenia rehabilitacji jest materialnie zabezpieczona, bo ma uprawnienie do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego lub do świadczenia przedemerytalnego oraz do urlopu dla poratowania zdrowia (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2008 r., I UK 405/07, OSNP 2009/19-20/269).

Przenosząc powyższe na obraz niniejszej sprawy wskazać należy, że pobierane przez ubezpieczonego świadczenie rehabilitacyjne stanowiło jego jedyne źródło utrzymania albowiem prawo do emerytury zostało ustalone w miesiącu lutym 2015r.

Sąd nie ma wątpliwości co do słuszności decyzji w zakresie pozbawienia ubezpieczonego prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w sytuacji przyznania emerytury. Ubezpieczony może bowiem pobierać wyłącznie jedno ze świadczeń tj. świadczenie rehabilitacyjne bądź emeryturę.

Ustalony w sprawie stan faktyczny prowadzi do uznania, iż w tym samym czasie toczyły się dwa odrębne postępowania dotyczące dwóch różnych świadczeń na rzecz jednego ubezpieczonego – Z. W.. Jedno dotyczyło świadczenia rehabilitacyjnego, drugie emerytury. Do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia w zakresie emerytury, ubezpieczony był uprawniony do pobierania świadczenia rehabilitacyjnego.

Powyższe nie znajduje jednak uzasadnienia w twierdzeniu organu rentowego, iż pobierane przez ubezpieczonego świadczenie rehabilitacyjne było świadczeniem pobranym nienależnie.

W świetle obowiązujących przepisów, wypłacone kwoty podlegają potrąceniu z należnych ubezpieczonemu zasiłków bieżących oraz z innych świadczeń z ubezpieczeń społecznych lub ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji - jeżeli świadczenie zostało pobrane nienależnie z winy ubezpieczonego (art. 66 ust. 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na stwierdzenie braku winy ubezpieczonego w nienależnie pobranym świadczeniu. Na uwagę Sądu zasługuje fakt, iż ubezpieczony występując z wnioskiem o świadczenie rehabilitacyjne wskazał na wcześniejsze wystąpienie z wnioskiem o przyznanie emerytury. Nadto na bieżąco monitorował kwestie dotyczące przyznania obydwu świadczeń. Nie bez znaczenia dla niniejszej sprawy jest również fakt, iż ubezpieczony został poinformowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o możliwości pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, pomimo przyznanej emerytury, o czym może świadczyć przyznany turnus rehabilitacyjny. Mając na uwadze powyższe Sąd doszedł do przekonania, iż Z. W. nie był świadomy, iż pobierane przez niego świadczenie może mu się nie należeć. Co istotne, w chwili powzięcia informacji o przyznaniu emerytury wystąpił do organu rentowego z wnioskiem potrącenia nienależnie pobranych świadczeń.

Reasumując, Sąd doszedł do przekonania, że pobierane przez ubezpieczonego świadczenie rehabilitacyjne było świadczeniem należnym i przysługiwało Z. W. do czasu nabycia prawa do emerytury. Powyższe w ocenie Sądu wyklucza konieczność zwrotu świadczenia rehabilitacyjnego.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w ten sposób, że zwolnił ubezpieczonego Z. W. z obowiązku zwrotu świadczenia rehabilitacyjnego w kwocie (...)zł za okres od (...) do (...)o czym orzekł w sentencji wyroku.